

Република Србија
ВИШИ СУД У ЗРЕЊАНИНУ
Кж2.85/26
05.03.2026. године
Зрењанин

Виши суд у Зрењанину, у већу састављеном од судија Зорин Влacho Мирјане као председника већа, Анимовић Љилане и Татић Душанке, као чланова већа, са записничарем Озвалд Габриелом, у кривичном предмету против окривљеног НЕЦИЋ ЗОРАНА из Новог Сада, кога као бранилац по службеној дужности брани Мартиновић Ален, адвокат из Новог Бечеја, због кривичног дела превара из члана 208 став 3 Кривичног законика РС, решавајући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против решења Основног суда у Бечеју број Кв.48/26 од 20.02.2026. године, у нејавној седници већа одржаној дана 05.03.2026. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Нецић Зорана из Новог Сада – Мартиновић Алена, адвоката из Новог Бечеја изјављена против решења Основног суда у Бечеју број Кв.48/26 од 20.02.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју број Кв.48/26 од 20.02.2026. године остављено је на снази решење Основног суда у Бечеју број Кв.281/25 од 02.09.2025. године, којим је окривљеном Нецић Зорану одређен притвор из разлога предвиђених одредбама члана 211 став 1 тачка 1 Законика о кривичном поступку, због постојања околности које указују да би се окривљени, уколико би био на слободи, могао крити. Притвор по наведеном решењу рачуна се од дана и часа лишења слободе окривљеног односно од 18.02.2026. године са почетком у 16,20 часова, те може трајати 30 дана односно најдуже до дана 20.03.2026. године.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио бранилац по службеној дужности окривљеног због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Виши суд у Зрењанину жалбу уважи и побијано решење укине, те предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да побијано решење преиначи, тако што ће окривљеном меру притвора заменити неком другом блажом мером. Бранилац у жалби наводи да сматра да је првостепени суд, сходно одредбама члана 139 ЗКП-а био дужан да прибави медицинску документацију за окривљеног, јер се иста у условима лишења слободе није могла тек тако прибавити, те да се на основу медицинске документације може добити реалнији увид у нечије мотиве у смислу његовог кретања. Навео је да нема говора о томе да се окривљени крије, већ да је окривљени покушао да се лечи како год зна и уме.

У нејавној седници већа одржаној дана 05.03.2026. године другостепено веће је размотрило списе предмета заједно са побиганим решењем и жалбом браниоца окривљеног, па је оценом жалбених навода и предлога утврдило:

Жалба браниоца окривљеног је неоснована.

У првом реду, по оцени другостепеног већа, постоји основана сумња да је окривљени Нецић Зоран извршио кривично дело превара из члана 208 став 3 Кривичног законика РС, те да основаност сумње произилази из доказа који су прикупљени у досадашњем току поступка.

Надаље, другостепено веће налази да је правилно поступио првостепени суд када је оставио на снази решење веће Основног суда у Бечеју број Кв.281/25 од 02.09.2025. године, којим је одређен притвор према окривљеном Нецић Зорану из разлога предвиђених одредбама члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП-а, односно због постојања околности које указују да би се окривљени, уколико би био на слободи могао крити. Наиме, из садржине списа предмета као и навода ожалбеног решења произилази да је окривљени имао сазнања да се против њега води кривични поступак да је у току поступка првостепени суд, преко надлежне полицијске управе у више пута потраживао окривљеног, да су вршене провере адресе на којој је окривљени пријављен, да је приликом покушаја уручења позива, а у разговорима обављеним са његовом мајком иста негирала да он живи на њеној адреси, да су издаване наредбе за принудно довођење окривљеног, али да полиција ни у разговору са комшијама није могла доћи до податка на којој адреси окривљени борави. Окривљени је лишен слободе на адреси Радничка број 34/б у Новом Саду, док је на рочишту које је одржано пред првостепеним судом након проналаска окривљеног изјавио да живи у Новом Саду у улици Вука Караџића број 8, као подстанар, а да му је пребивалиште у Новом Саду, Шангај, улица Четири број 83/а.

Другостепено веће као неосноване оцењује жалбене наводе браниоца да је првостепени суд пре доношења одлуке о даљем трајању притвора према окривљеном, сходно одредбама члана 139 ЗКП-а био дужан да прибави по службеној дужности медицинску документацију за окривљеног и његово дете, обзиром да се окривљени у својој изјави на рочишту позивао на своју болест и на болест детета, те да је због болести детета сада на адреси улица Вука Караџића број 8. Неспорно је да је одредбом члана 139 став 1 ЗКП-а прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странке прибавља орган поступка, али у истом ставу је наведено да исправу могу поднети и странке. Окривљени се као што је наведено позива да је адресу становања променио због болести детета у којој ситуацији свакако мора располагати медицинском документацијом коју је суду могла доставити и његова супруга обзиром да из исказа окривљеног произилази да живи са супругом и четворо малолетне деце. Окривљени је лишен слободе дана 18.02.2026. године, рочиште пред првостепеним судом је одржано дана 19.02.2026. године, што значи да је било довољно времена да се од чланова породице прибави документација на коју се окривљени позивао у свом исказу. При том, првостепени суд обзиром на рок у коме је морао саслушати окривљеног и донети одлуку о даљем трајању притвора, а који износ је свега 48 сати од часа хапшења окривљеног, сасвим сигурно није имао простора да прибавља медицинску документацију о лечењу било окривљеног било његовог сина.

Имајући у
закључак првос
би био на сл
оставио г
године

остепено веће је
ком браниоца

Имајући у виду напред наведено, другостепено веће налази да је правилан закључак првостепеног суда да постоји реална опасност да би се окривљени, уколико би био на слободи могао крити, те је стога правилно поступио првостепени суд када је оставио на снази решење већа Основног суда у Бечеју број Кв.281/25 од 02.09.2025. године.

На основу наведеног одлучено је као у изреци, а у смислу члана 467 став 4 ЗКП-а.

Записничар

Озвалд Габриела, с.р.

Председник већа, судија

Зорић Влачо Мирјана, с.р.

Зто:

